Ἡ περίπτωσις τῆς διὰ φέρρυ—μπὼτ συνδέσεως Πατρῶν—Ἰταλίας φαίνεται ὅτι ἀπωλέσθη ὁριστικῶς διὰ τὴν πόλιν μας. Θὰ γίνῃ ὅμως δεκτὸν ἄνευ διαμαρτυρίας;

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὸ θέμα τῆς ἱδρύσεως Πανεπιστημίου εἰς Πάτρας πρέπει νὰ προκαλέσῃ ἀμέσως γενικὴν κινητοποίησιν ὅλων τῶν Ὀργανώσεων.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εἶχεν ὑποσχεθῆ, καὶ ἐπανέλαβε τὴν ὑπόσχεσίν του ὁ κ. Καραμανλῆς, ὅπως ἐπιληφθῇ μὲ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐργατικῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων προσωπικῶς, μετὰ τὰς ἑορτάς. Εἶναι πασίγνωστον ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀντιπαθεῖ τοὺς λόγους καὶ δὲν δίδει ἀνεκπληρώτους ὑποσχέσεις. Ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἄνθρωπος τῶν ἔργων καὶ ὅτι αἱ ὑποσχέσεις του πραγματοποιοῦνται μέχρι κεραίας. Ἡ ἐργατικότης του εἶναι πρωτοφανής, ἐκπληκτικὴ καὶ θαυμαστὴ διὰ Πρόεδρον Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ προσωπικὴ ἀντιμετώπισις οἱουδήποτε θέματος, φέρει τὴν σφραγῖδα τῆς ἐγγυήσεως, τῆς δικαιώσεως, πάσης λογικῆς ἀξιώσεως, εἰς τὰ πλαίσια τῶν κρατικῶν δυνατοτήτων. Οὕτω, ἡ συμπαθεστάτη ἐργατικὴ τάξις, μαζὺ μὲ τὴν ἀπροσμέτρητον ἱκανοποίησίν της, διότι εὑρέθη Πρωθυπουργός, νὰ ἐνδιαφερθῇ θερμότατα δι' αὐτήν, δύναται νὰ εἶναι βεβαία ὅτι χάρις εἰς τὸν ἀποδεδειγμένως στοργικὸν συμπαραστάτην της, Κωνστ. Καραμανλῆν καὶ τὴν Κυβέρνησίν του, θὰ τύχῃ δικαίας μεταχειρίσεως, θὰ γνωρίσῃ εὐτυχεστέρας ἡμέρας, ἐπιλυομένων βασικῶς, τῶν ζωτικῶς ἀπασχολούντων ταύτην, προβλημάτων. Οἱ ἐργάται, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες, προβλέπουν, ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ πολύτιμον ἔργον της, εἰς καλλίτερον μέλλον των.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπέδειξεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων, πρόκειται δέ, ὡς ἀναφέρουν αἱ πληροφορίαι, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ν' ἀναγγελθοῦν αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς μὲ τὰ μέτρα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιζητηθῇ ἐνίσχυσις αὐτῶν, ὥστε νὰ κατορθώσουν ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας ὡς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των ἔναντι τοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκληρονόμησεν ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ μίαν κατάστασιν δυσάρεστον, τὴν ὁποίαν θὰ ἀντιμετωπίσῃ διὰ σειρᾶς μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ κριθοῦν ὡς δυνάμενα νὰ βελτιώσουν τὴν οἰκονομίαν τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων. Διότι δὲν λησμονεῖ αὐτὴ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὀργάνων αὐτῶν τῆς αὐτοδιοικήσεως, καὶ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχουν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀποκεντρώσεως, μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς νομαρχιακῆς ἁρμοδιότητος. Ἤδη τὸ πρωθυπουργικὸν ἐνδιαφέρον ἀποτελεῖ μίαν ἐγγύησιν διὰ τὴν ταχεῖαν λῆψιν ἀποφάσεων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες θ' ἀνακτήσουν τὰς δυνάμεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς των.

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Συνεπὴς ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ πρόγραμμά της διὰ τὴν ἀσφαλεστέραν διάθεσιν τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων, μελετᾷ ἤδη, ὡς ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τὴν ἵδρυσιν δύο ἀκόμη ἐργοστασίων γάλακτος. Αἱ συνεννοήσεις ἤρχισαν μετὰ ξένης ἑταιρείας, ἀπὸ ἑλληνικῆς δὲ πλευρᾶς ἐπιδιώκεται ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν πληρεστέρα λειτουργία καὶ ἀπόδοσις τῶν ἐργοστασίων αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρακολουθεῖ μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τὴν μελέτην καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἰδιαιτέρως ὅσον ἀφορᾷ τὰς κρατικὰς ἐπενδύσεις. Τὸ θέμα τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι σχετίζεται μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παραγωγικοῦ προγράμματος, τοῦ ὁποίου ἡ πραγματοποίησις θὰ ἔχῃ ὡς ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τὴν ἄνθησιν τῆς οἰκονομίας μας καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων. Ἡ Κυβέρνησις, εἶναι προφανές, προχωρεῖ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς ἀνασυγκροτήσεως, χωρὶς διακοπὴν καὶ χωρὶς καθυστερήσεις, πιστεύουσα εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ.

Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ ΕΧΕΙ ΧΩΡΙΣΘΗ ΕΙΣ ΔΥΟ ΘΑΝΑΣΙΜΩΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΜΕΝΑΣ ΟΜΑΔΑΣ

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΕΝΟΣ ΠΟΛΩΝΟΥ

ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οἱ ἐπίσημες ἀμερικανικὲς ἀρχὲς ἰσχυρίζονται, ὅτι κατέχουν στὰ χέρια νέα ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα, ποὺ ἀποκαλύπτουν μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἐπικρατοῦσα κατάστασι στὴν ἀνώτερη ἡγεσία τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ προέρχονται ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ μία ἀποκαλυπτικὴ κατάθεσι στὴν Ἐπιτροπὴ τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας τοῦ Σέβεριν Μπιαλέρα, ἀνωτέρου στελέχους τοῦ πολωνικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ποὺ ἐδραπέτευσε τελευταῖα στὶς Ἡν. Πολιτεῖες καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ μία σειρὰ ἀπορρήτων σοβιετικῶν ἐγγράφων, ποὺ ἔπεσαν στὰ χέρια τῶν ἀμερικανικῶν ἀρχῶν.

Τὰ ἔγγραφα αὐτά, ποὺ ἀναφέρονται στὶς συνομιλίες τῶν Σοβιετικῶν ἡγετῶν κατὰ τὴν συνάντησί τους μὲ τὸν Τίτο, ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο ἀπόρρητες ἐπιστολὲς τοῦ Π.Γ. τοῦ κόμματος γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ Μπελογιάννη καὶ τὴν ἀντικατάστασι τοῦ Μαλένκωφ, ἀπὸ ἕναν λόγο ποὺ ἐξεφώνησε ὁ Κρούστσεφ ἐναντίον τοῦ Μαλένκωφ καὶ ἀπὸ μία στενογραφημένη ἔκθεσι κατὰ τὴν συνεδρίασι τῆς Κ.Ε. τοῦ κόμματος τὸν Ἰούλιο τοῦ 1955, στὴν ὁποία ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ Μολότωφ ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν λόγῳ τῆς ἐπικειμένης ἀφίξεως τοῦ Τίτο στὴ Μόσχα.

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ μία ἐπιστολὴ τοῦ πολιτμπυρὼ γιὰ τὴν ὑπόθεσι Μπέρια, ἡ ὁποία φέρει τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Κρούστσεφ.

Ἀπὸ αὐτὴ βγαίνει τὸ συμπέρασμα, ὅτι μία ἀπὸ τὶς αἰτίες ποὺ προεκάλεσαν τὸν ἐξοστρακισμὸ τοῦ Μπέρια ἦταν ἡ ὑπόνοια, ὅτι οὗτος εἶχε ὑπ' ὄψιν του νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐπαφὴ μεταξὺ Μόσχας καὶ Βελιγραδίου καὶ μάλιστα ὅτι ἤθελε νὰ ἐγκαταστήσῃ μία ἀπ' εὐθείας τηλεφωνικὴ σύνδεσι μεταξὺ Μόσχας καὶ Βελιγραδίου. Καὶ ὅμως λέγεται, ὁ ἴδιος ὁ Μικογιάν, μὲ τὰ χέρια του, ἐπυροβόλησε τὸ Μπέρια στὸ Κρεμλῖνο τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1953.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὅμως, ὁ Μπέρια κατηγορήθη ἐπίσης ἐπειδὴ παρακολουθοῦσε τὰ μέλη τοῦ πολιτμπυρώ, κατέγραφε τὶς τηλεφωνικὲς συνομιλίες τους κ.λ.π. Ἀργότερα τὸν κατηγόρησαν καὶ γιὰ τὴν ὀργάνωσι ὀργίων μὲ καταδικασμένες γυναῖκες, ποὺ μετέφερε ἀπὸ τὶς φυλακὲς στὶς «γκαρσονιέρες» του.

Σύμφωνα μὲ τὴν κατάθεσι τοῦ Πολωνοῦ κομμουνιστοῦ Μπιαλέρα, ἀποτέλεσμα τῆς δίκης αὐτῆς ἦταν νὰ ἐξοντωθοῦν μερικὲς χιλιάδες ἀγνῶν καὶ ἀφωσιωμένων κομμουνιστῶν. Κατὰ τὸν Μπιαλέρα, ὁ Κρούστσεφ παρέμεινε πιστὸς συνεχιστὴς τῆς σταλινικῆς τακτικῆς καὶ ἐπιδιώκει νὰ ἐκκαθάρισῃ τοὺς ἀντιπάλους του.

Ὁ Μπιαλέρα ποὺ κατεῖχεν ὑπεύθυνες θέσεις στὸ πολωνικὸ Πολυτμπυρώ, ἀναφέρει, ὅτι, ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Στάλιν, ἐξεδηλώθη ἡ ἐχθρότης μεταξὺ Μολότωφ καὶ Κρούστσεφ. Μὰ ὁ Μολότωφ ἦταν ἀναγκαῖος στὸν Κρούστσεφ γιὰ τὸν ἐξοστρακισμὸ τοῦ Μαλένκωφ, καὶ γι' αὐτὸ περίμενε. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1955 ἔφθασεν ἡ ἀποφασιστικὴ στιγμή. Ἀκρογωνιαῖος λίθος ὑπῆρξε τὸ ζήτημα τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ὁ Μολότωφ δὲν εἶχε καμμιὰ ἀντίρρησι γιὰ τὴν προσέγγισι μὲ τὸν Τίτο, ἀλλὰ ἐπέμεινε ὅτι πρέπει νὰ μὴ λησμονῆται, ὅτι ὁ Τίτο εἶναι ἀντισοβιετικὸ στοιχεῖο καὶ οἱ πεποιθήσεις του δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ κομμουνιστικὰ ἰδεώδη. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν συνεβούλευε νὰ μὴν ἀναπτυχθῇ μαζί του καμμιὰ ἰδιαίτερη φιλία. Στὶς συμβουλὲς αὐτὲς τοῦ Μολότωφ, ὁ Κρούστσεφ, ἀπήντησε:

—Βιατσεσλὰβ Μιχαήλοβιτς ὅλα αὐτὰ εἶναι φλυαρίες τῆς γυναίκας σας. Θὰ ἦταν καλύτερο ἂν δὲν τὶς ἀκούγατε. Αὐτὴ σᾶς προωθεῖ καὶ διεγείρει τὶς φιλοδοξίες σας.

Ἐξ αἰτίας τῶν διαφωνιῶν αὐτῶν, ὁ Μολότωφ ἀπηλλάγη ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τὶς παραμονὲς τῆς ἀφίξεως τοῦ Τίτο στὴν Μόσχα.

Δυὸ γεγονότα χαρακτηρίζουν, κατὰ τὸν Μπιαλέρα, τὶς σημερινὲς σχέσεις τῶν Σοβιετικῶν ἡγετῶν. Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ συνένωσις τῶν ἀντιπάλων τοῦ Κρούστσεφ: Μολότωφ Μαλένκωφ, Καγκάνοβιτς καὶ Μικογιάν, στοὺς ὁποίους προσεχώρησε καὶ ὁ στρατάρχης Ζούκωφ. Τὸ δεύτερο εἶναι ἡ ὁριστικὴ συγκρότησις τῆς ἀντιπάλου ὁμάδος, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν οἱ Κρούστσεφ, Μπουλγκάνιν, Σεπίλωφ, ὁ στρατηγὸς Ζέρωφ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου ναύαρχος Γκορτσακὼφ καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Κ. Κ. Οὐκρανίας Κιρίτσενκο.

Κανείς, βέβαια, δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδείξει μέχρι στιγμῆς, ἂν ὅλα αὐτὰ ποὺ ἀποκαλύπτει ὁ Πολωνὸς Μπιαλέρα καὶ τὰ κατατεθέντα ἀπόρρητα ἔγγραφα στὴν Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας εἶναι ἀπολύτως ὀρθά.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΝ ΓΝΩΣΙΝ

ΒΑΙΝΟΜΕΝ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ

Ν. ΥΟΡΚΗ. Ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις πρόκειται συντόμως νὰ θέσῃ ἐν χρήσει ἕνα νέο ραδιοτηλεσκόπεο μὲ μία ἀντένα πλάτους 45 μέτρων τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐρευνήσῃ ὁλόκληρον τὸ βόρειον τμῆμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ συλλάβῃ σήματα ἀπὸ ἀόρατα ἄστρα τοῦ σύμπαντος. Ἡ γιγαντιαία αὐτὴ «ἀκουστικὴ» συσκευὴ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ κυριώτερον μέσον δι' ἐρεύνας ἐκ μέρους πολλῶν διακεκριμένων ἀστρονόμων τῆς χώρας.

Ἡ λῆψις σημάτων ἀπὸ τὰ ἄστρα εἶναι μία ἐντελῶς καινούργια μέθοδος μελέτης τοῦ σύμπαντος, ἡ δὲ σημασία της εἶναι σπουδαιοτάτη. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ραδιοτηλεσκοπίων εἰς τὴν ἀστρονομίαν, τὸ ὄνειρον τῆς ὑπερωκεανείου τηλεοράσεως δυνατὸν νὸ γίνῃ πραγματικότης ἀκόμη δὲ θὰ ἐπέλθῃ ἐπανάστασις εἰς τὴν πλοηγίαν σκαφῶν καὶ ἀεροπλάνων. Ἡ ἐπίτευξις προόδου πρὸς τοὺς ἀντικειμενικοὺς αὐτοὺς σκοποὺς δι' ἐρευνῶν διὰ ραδιοτηλεσκοπίων θὰ ἐπιδιωχθῇ εἰς μεγάλην κλίμακα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Διεθνοῦς Γεωφυσικοῦ Ἔτους τὸ 1957—58.

Αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς ραδιοαστρονομίας εἶναι ἁπλαί. Ἀτομικὰ μόρια ἐκ τῶν ἀπωτάτων τμημάτων τοῦ σύμπαντος δημιουργοῦν ραδιοκύματα πολὺ μεγαλυτέρου μήκους τῶν κυμάτων τοῦ φωτός. Τὰ κύματα αὐτὰ διαπερνοῦν εὐκόλως τεράστια σύννεφα ἀστρικῆς κόνεως τὰ ὁποῖα καλύπτουν πολλὰ οὐράνια σώματα ἐκ τῆς ὀπτικῆς παρατηρήσεως. Τὰ ραδιοσήματα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ξεκινοῦν πολὺ μακρὰν τῆς περιοχῆς ὅπου διεισδύουν τὰ ὀπτικὰ τηλεσκόπια, δύνανται νὰ συλληφθοῦν καὶ καταγραφοῦν ὑπὸ τῶν ραδιοτηλεσκοπίων τὰ ὁποῖα οὕτω μεταβάλλονται εἰς νέα παράθυρα πρὸς θεώρησιν τῶν ἀπομεμακρισμένων περιοχῶν τοῦ οὐρανίου χώρου.

Ἂν καὶ ἡ ραδιοαστρονομία εὑρίσκεται εἰς νηπιώδη ἀκόμη ἡλικίαν,—ἤρχισε ἐφαρμοζομένη τὸ πρῶτον εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας τὸ 1931—ἡ πρόοδος της κατὰ τὰ τελευταῖα 10 ἔτη ὑπῆρξε ἁλματώδης. Ἤδη, ἔχουν κατασκευασθῆ πολλὰ ραδιοτηλεσκόπια τὸ ἕνα μεγαλύτερον τοῦ προηγουμένου.

Εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Παν. Χάρβαντ ὑπάρχουν δύο τοιαῦτα, τὸ ἕνα ἐκ τῶν ὁποίων ἔχει ὕψος 7ορόφου οἰκίας.

Φωτογραφίαι ὡς αἱ ἀνωτέρω, διαφόρων οὐρανίων σχηματισμῶν, δύνανται πλέον νὰ ἑρμηνευθοῦν ἐπακριβῶς μὲ τὰ νέα ραδιοτηλεσκόπια

Κατὰ τὰ τελευταῖα 10 ἔτη τὰ ραδιοτηλεσκόπια εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἄλλας χώρας συνεπικουρούμενα ὑπὸ τῶν ὀπτικῶν τηλεσκοπίων ἀπεκάλυψαν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας μυστικὰ τοῦ σύμπαντος τὰ ὁποῖα θὰ ἔμεναν ἀπρόσιτα δι' οἱουδήποτε ἄλλου μέσου. Ἡ πιθανὴ προέλευσις καὶ τὸ μέλλον τῶν οὐρανίων σωμάτων ἀποκαλύπτεται καὶ διὰ τῆς ραδιοαστονομίας ἀπεδείχθη ὅτι ὁ πλανήτης μας εἶναι καὶ αὐτὸς ἕνα τμῆμα τοῦ Γαλαξείου. Ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων τῶν γαλαξειῶν τοῦ σύμπαντος οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ἐπαρουσιάζοντο ὡς μία μορφὴ κόνεως δύνανται σήμερον νὰ μελετηθοῦν. Αἱ συγκρίσεις μεταξὺ τῶν παρατηροῦνται καὶ ὅλα αὐτὰ μαζὶ μὲ ἄλλα συμβάντα ἐβοήθησαν τοὺς ἀστρονόμους καὶ χαρτογραφήσουν τοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ ἐπεξηγήσουν φωτογραφίας αἱ ὁποῖαι εἶχαν ληφθῆ ὑπὸ ὀπτικῶν τηλεσκοπίων.

Δὲν ἔχει περάσει πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου «ἐλήφθησαν» διὰ πρώτην φορὰν σήματα ἀπὸ τὸν Δία, τὸν Ἄρη καὶ τὴν Ἀφροδίτη. Τὰ κύματα ἀπὸ τὸν Ἄρη, παραγόμενα ἐκ τῆς ἐπικρατούσης εἰς αὐτὸν θερμότητος, ἔδωσαν τὰς ἐνδείξεις ὅτι ἡ θερμοκρασία εἰς τὴν ἐπιφάνειάν του εἶναι ἐλαφρῶς μικροτέρα τῆς τοῦ μηδενός. Ἐπίσης, ἀπεκάλυψαν ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχει ὀλίγον ὕδωρ καὶ ὅτι τὰ σύννεφα τὰ ὁποῖα τὸν περιβάλλουν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ κόνεως. Τὰ ραδιοκύματα ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτη ἀποδίδονται λόγῳ τῆς ὁμοιότητός των μὲ ραδιοκύματα τοῦ πλανήτου μας, εἰς τὰς ἐπικρατούσας θύελλας λόγῳ τῆς αἰωνίας καλύψεως της ὑπὸ νεφῶν.

Κάθε ἀνακάλυψις ἡ ὁποία γίνεται ὑπὸ τῶν ραδιοτηλεσκοπίων εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου συνεπάγεται περαιτέρω ἐρεύνας αἱ ὁποῖαι συνήθως ἀπαιτοῦν λεπτομερέστατα μηχανήματα. Προβλέπεται ὅτι τελικῶς θὰ κατασκευασθοῦν τηλεσκόπια τῶν 200 μέτρων διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ καὶ ἡ ἔρευνα τῆς ραδιοακτινοβολίας τοῦ ἡλίου δυνατή.

Διὰ τῆς συντονισμένης ἐργασίας τῶν ἐπιστημόνων τοῦ κόσμου καὶ διὰ τῶν νέων μεγάλων ραδιοτηλεσκοπίων δύναται νὰ ἀναμένεται ὅτι οἱ νέοι ὁρίζοντες θὰ ἀνοιχθοῦν εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ ἀνθρώπου.

ΜΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

2.692.000.000 Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Η ΑΙΤΗΣΙΑ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ

Ν. ΥΟΡΚΗ -(Μ.Π.Τ.) Σύμφωνα μὲ μίαν πληροφορίαν ποὺ περιέρχεται εἰς ἔτυπον ποὺ μόλις πρὸ ἡμερῶν ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡν. Ἐθνῶν, τὴν 1ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1955 τὸ σύνολον τῶν ἀνθρώπων ποὺ ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς γῆς ἀνήρχοντο σὲ 2 δισεκατομμύρια. 692 ἑκατομμύρια ἄτομα. Ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὑπηρεσίαν ἔγινε μία δύσκολος συμπληρωματικὴ ἐργασία καὶ μελέτη στατιστικῶν διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ὁ ρυθμὸς τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας. Ὡς ἔχουν λοιπὸν σήμερον τὰ πράγματα, κάθε χρόνο ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς αὐξάνεται κατὰ 40 περίπου ἑκατομμύρια ἄτομα.

Η ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΑΓΙΑΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΙ ΑΛΛΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ

Ἡ συνοικία τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς εἶναι μία μικρὴ Πάτρα. Ζωντανὸ καὶ γεμάτο κίνηση τὸ μεγάλο αὐτὸ κομμάτι τῆς πόλεως ἔχει τὰς ἀξιώσεις του ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντας καὶ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους τοῦ τόπου. Ζητεῖ τὰ δικαιώματά του πάνω εἰς τὴν πολιτισμένην ζωὴ καὶ ἀξιώνει τὴν κατανόησιν τῶν ἀρχῶν, διότι οἱ κάτοικοί του εἶναι πάντοτε συνεπεῖς εἰς τὰς Ἐθνικὰς καὶ τοπικὰς ὑποχρεώσεις των.

Ἡ συνοικία τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς τὸν 1ον, 2ον καὶ 3ον καὶ ἀπὸ τὸν 4ον ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Κατοικεῖται ἀπὸ 7.000 χιλιάδες περίπου κατοίκους.

Ἡ Συγκοινωνία ἐδῶ δὲν παρουσιάζει τρωτά, ἀλλὰ νομίζουμε ὅτι τὰ δρομολόγια πρέπει νὰ πυκνωθοῦν κάπως στὶς πρωϊνὲς καὶ βραδυνὲς ἐργάσιμες ὧρες.

Κι' ἐδῶ ἀκούονται παράπονα διὰ τοὺς δρόμους καὶ ἰδιαίτερα εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους συνοικισμούς. Οἱ ὀχετοὶ δὲν εἶναι συμπληρωμένοι εἰς τὸ δύκτιόν των καὶ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ τοποθετηθοῦν ἐπιστόμια (σχάρες ὀχετῶν) διότι τὰ πάντα πλημμυρίζουν ὅταν βρέχῃ. Ἐπίσης πρέπει νὰ γίνουν γρήγορα κράσπεδα σὲ πολλοὺς δρόμους τῆς συνοικίας.

Τὸ φῶς ἐλπίζουν ὅλοι ὅτι θὰ καλλιτερεύσῃ τώρα μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ὑποσταθμοῦ τοῦ «Γλαύκου». Σχετικῶς μὲ τὸ νερό, πολλὲς φορὲς ἡ παροχὴ του παρουσιάζει ἀταξία. Πρὸ καιροῦ ἔγινε διάβημα εἰς τὴν Δημαρχία νὰ δοθῇ ἡ ἔγκρισις πρὸς παροχὴν δωρεὰν ὕδατος ἢ καὶ μὲ δόσεις εἰς τὰ νέα σπίτια τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν ποὺ κτίζονται τώρα. Πληροφορούμεθα ὅτι αὐτὴ ἡ ἐνέργεια ἐνεκρίθη ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν καὶ ἀπὸ τὸ Δημ. Συμβούλιον καὶ ἀναμένεται τώρα μ' ἀγωνίαν ἀπ' ὅλους ἡ τοποθέτησις τῶν ὑδρομέτρων καὶ τῶν ὑδροσωλήνων.

Ἡ Πλατεῖα Ἐλευθερίας εἶναι ἡ καρδιὰ τῆς συνοικίας. Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἔχει ἐγκριθῆ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοῦ ἑτέρου τμήματος τῆς πλατεῖας, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἔγινε τίποτα. Οἱ κάτοικοι ζητοῦν ἐπίσης ὅπως καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου κάνῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν συνοικίαν καμμία σποραδικὴν ἐμφάνισιν.

Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ μία ἄλλη μικρὴ Πλατεῖα ποὺ θέλει ἐνδιαφέρον, προσοχὴ καὶ παγκάκια. Εὑρίσκεται μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Προύσης καὶ τέρματος ὁδοῦ Σμύρνης.

Ἡ κατάστασις τῶν ἡμιτελῶν Λουτρῶν ἐξακολουθεῖ. Τὰ σχέδια καὶ τὰ ἔργα διὰ τὸ γενικὸ καλὸ ὅταν ἀρχίζουν πρέπει νὰ τελειώνουν.—Εἶναι ἔγκλημα ἡ σημερινὴ ἐγκατάληψις αὐτοῦ τοὔργου ποὺ μέρα μὲ τὴν ἡμέρα μεταβάλλεται εἰς ἐρείπεια ἐνῷ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐξοδεύθησαν διὰ τὰ λουτρὰ φαίνεται πὼς ἐσπαταλήθησαν.

Γράφουμε ἐπίσης καὶ ἀναρωτώμεθα, ποιὸς ἐπερίμενε ποτὲ καὶ ἔπειτα ἀπὸ 36 χρόνια νὰ ὑφίσταται καὶ μάλιστα εἰς ὀξεῖαν φάσιν στεγαστικὸν πρόβλημα εἰς τὴν Πάτρα καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ὑπάρχουν σήμερα οἰκογένειες μὲ τέσσαρα καὶ πλέον ἄτομα ποὺ κάθονται εἰς ἕνα δωμάτιο.

Ἐδῶ ὑφίσταται ἐπιτυχῶς ὡς συλλογικὴ ἔκφρασις τῶν κατοίκων ὁ Παμικρασιατικὸς Σύνδεσμος ὑπὸ τὸν κ. Τσομπανίδην, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται διὰ τὸ συμφέρον καὶ τὴν πολιτισμένην βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ζωῆς ὅλης τῆς συνοικίας. Ὁ κ. Τσομπανίδης μᾶς ἐτόνισε ὅτι καὶ οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοί, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ συνδέσμου καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι 1) Τοῦ Γηροκομείου καὶ 2) οἱ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἔχουν καὶ αὐτοὶ τρομερὲς ἀνάγκες καὶ ἐλλείψεις καὶ πρέπει οἱ ἁρμόδιοι νὰ τὰ προσέξουν ἀμέσως ὅλα αὐτὰ διότι ὁ κόσμος εἶναι πικραμένος.

Χρειάζεται, τέλος, νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ κάθε προσπάθεια τῶν κατοίκων πρέπει νὰ περιβάλλεται μὲ στοργὴ μὲ ἐνδιαφέρον καὶ πρακτικὴν συμπαράστασιν, διότι ὁ προσφυγικὸς κόσμος ἔχει δεινοπαθήσει ἀρκετὰ ἀπὸ διχασμοὺς καὶ πολιτικοὺς ἀγῶνες καὶ διότι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόστασίν του ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὴν μεγάλη ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

ΔΙΑΡΡΗΚΤΑΙ ΜΕ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΑΙ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΩΤΕΡΑΙ ΚΛΟΠΑΙ ΕΓΙΝΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΤΟ 1956

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.—Ὁ ἀνισόρροπος διαρρήκτης ποὺ ἔκλεψε μιὰ καμινάδα ὕψους 40 μέτρων καὶ ὁ συνάδελφός του ποὺ ἅρπαξε δυὸ κορκοδειλάκια ἀπὸ τὸν ζωολογικὸ κῆπο Μπὲλ—Βὺ τοῦ Μάντσεστερ εἶναι δυὸ μόνον χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τῶν ἐκκεντρικῶν κλοπῶν ποὺ γίνονται κάθε χρόνο στὴν Ἀγγλία. Στὸ ζήτημα αὐτό, ἡ πραγματικότης ὑπερβαίνει τὴν φαντασία.

Γυρίζοντας σπίτι του ἕνα βράδυ ὁ κ. Μπέννετ, ἐπιχειρηματίας τοῦ Λίβερπουλ, δὲν βρῆκε παρὰ μόνον τὸ οἰκόπεδο! Στὸ σπίτι εἶχε ἐξαφανισθῆ μὲ ὅλα ὅσα ὑπῆρχαν μέσα.

Τὸ μέγεθος ἑνὸς ἀντικειμένου δὲν τρομάζει τοὺς κλέφτες. Φορτηγὰ αὐτοκίνητα σταματοῦν μπροστὰ σὲ ἄδεια σπίτια. Ἐργάτες μὲ μπλὲ φόρμες κατεβαίνουν καὶ τὰ ἀδειάζουν συστηματικά. Οἱ περίοικοι παρακολουθοῦν χωρὶς νὰ φαντάζονται ὅτι πρόκειται περὶ κλοπῆς. Νομίζουν ὅτι οἱ γείτονες μετακομίζουν.

Ἡ πιὸ παράξενη κλοπὴ εἶναι ἀσφαλῶς αὐτὴ ποὺ ἔγινε σ' ἕνα ἐξοχικὸ σπίτι στὸ Λονδῖνο. Οἱ ἔνοικοι εἶχαν ἕνα ὡραιότατο τετράγωνο πρασιάδας σπαρμένο μὲ γκαζόν. Ἔτυχε ὅμως νὰ λείψουν γιὰ μιὰ ἑβδομάδα καὶ ὅταν γύρισαν τὸ γκαζὸν εἶχε ἐξαφανισθῆ. Οἱ γείτονες τοὺς εἶπαν πὼς ἕνα ἀπόγευμα κατέφθασε ἕνα φορτηγὸ μὲ ἐργάτες οἱ ὁποῖοι ἔκοψαν μὲ τέχνη τὸ γκαζὸν μὲ εἴκοσι ἑκατοστὰ χῶμα ἀπὸ κάτω. Οἱ γείτονες ἐπίστευσαν ὅτι τὸ γκαζὸν εἶχε πωληθῆ!

Τὰ κάθε εἴδους ὀχήματα ἀσκοῦν ἀκατανίκητη γοητεία στοὺς κλέφτες. Σπάνια ὅμως τύχαινε νὰ κλαπῇ μιὰ πυροσβεστικὴ ἀντλία!

Ἐν τούτοις κάποιος διέρρηξε ἕνα βράδυ τὸν πυροσβεστικὸ σταθμὸ τοῦ Μίντλεσσεξ, μπῆκε μέσα, ἀνέβηκε σὲ μιὰ ἀντλία, ἔβαλε μπρὸς καὶ ἐξηφανίσθη. Ἀφοῦ ἔκανε μιὰ μεγάλη βόλτα στὴν πόλι σφυρίζοντας τὴν σειρῆνα, ἄφησε τὴν ἀντλία ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ διευθυντοῦ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΠΑΓΟΒΟΥΝΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

32.000 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Μ.Μ.Τ.). Ἕνα ἀμερικανικὸ παγοθραυστικὸ συνήντησε πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ στὸν Ἀνταρκτικὸ Ὠκεανὸ τὸ μεγαλύτερο παγόβουνο ποὺ ἔχει ποτὲ ἐμφανισθῆ. Τὸ παγόβουνο αὐτὸ εἶχε ὡς ὑπολογίσθηκε κατὰ προσέγγισι ἐπιφάνεια 32.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, 333 χιλιόμετρα μῆκος καὶ 96 χιλιόμετρα πλάτος, ἔπλεε δὲ σὲ ἀπόστασιν 200 μιλλίων ἀπὸ τὴν νῆσον Σκώττ.

ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΣ ΕΡΩΣ

ΕΧΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ΝΕΑΡΑΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑ ΝΑ ΠΑΡΗ ΤΗΝ ΠΕΝΘΕΡΑΝ ΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ. Δεκέμβριος. (Ἰδ. ὑπηρεσία).—Μία νεαρωτάτη Γαλλιδούλα, ἡ κυρία Ζερμαὶν Φαλλαίρ, πρώην Μπουλουάρ, ἐτῶν 17, κομμώτρια, κατήγγειλε στὴν ἀστυνομία ὅτι ὁ πρώην ἄνδρας της Ζὰκ Μπουλουάρ, ἐτῶν 32, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, πρόκειται νὰ νυμφευθῇ τὴ μητέρα της!. Σύμφωνα μὲ τὴν καταγγελία ὁ Ζὰκ Μπουλουὰρ ἐπέτυχε νὰ χωρίσῃ μὲ τὸν συγκεκαλυμμένο, ἀλλὰ ἀπώτερο σκοπό, να πάρῃ τὴ μητέρα της Σοφί, ἡλικίας 31 ἐτῶν. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν χωρισμὸ ὁ Μπουλουὰρ ἐδέχοταν εἰς τὸ σπίτι του εἰκονικὲς ἐπισκέψεις νεανίδων, πρᾶγμα ποὺ ἠνάγκασε τὴν Ζερμαὶν νὰ ζητήσῃ λύσιν τοῦ γάμου. Τώρα, σύμφωνα μὲ τὴν καταγγελία της, ὁ Ζὰκ Μπουλουὰρ ἑτοιμάζει μυστικὸ γάμο μὲ τὴν πρώην πεθερά του, τὴν ὁποία ἠγάπησε ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον του, δηλαδὴ πρὸ διετίας! Εἶναι ὅμως ἀμφίβολο, ἂν οἱ ἀρχὲς μποροῦν νὰ βοηθήσουν τὴν Ζερμαίν, ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι ἀκριβὴς ἡ καταγγελία. Ἐφ' ὅσον ἐλύθη ὁ γάμος, χωρὶς μάλιστα νὰ ὑπάρχουν παιδιά, ἡ σχέσις γαμπροῦ—πεθερᾶς ἔπαυσεν ὑφισταμένη.

Δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστὸν ἂν ὁ Ζὰκ Μπουλουὰρ ἔχει πραγματι αὐτὲς τὶς προθέσεις, ἐξηκριβώθη ὅμως ὅτι ἡ πεθερά του, χήρα Λένυ Φαλλαίρ, εἶναι ὡραιοτάτη. Καὶ οἱ δυό, ὅπως ἀνέφερεν ἡ Ζερμαίν, ἔχουν ἐξαφανισθῆ καὶ φαίνεται ὅτι, ἀνεξαρτήτως ἂν θὰ γίνῃ γάμος ἢ ὄχι, ὁ μῆνας τοῦ μέλιτος ἔχει ἀρχίσει.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ ἀδελφὸς τῆς Ζερμαίν, ὁ Ντυβὰλ Φαλλαίρ, ἀπειλεῖ νὰ γίνῃ μητροκτόνος, ἂν πραγματοποιηθῇ αὐτὸς ὁ γάμος.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

"ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ..."

Ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμο τῆς ἀπάτης καὶ τῆς παντοειδοῦς κακίας. Μακρυὰ ἀπὸ τὴν διεστραμμένη θρησκευτικὴ ἀντίληψι τῶν γραμματοφαρισαίων ἔζουσε ὅλα τὰ νεανικά του χρόνια. Καὶ τώρα, ὅταν ἦλθε ὁ προκαθωρισμένος καιρός, ὁ ἐρημίτης Ἰωάννης, ὁ «σιωπηλιστής» τῆς πέριξ τοῦ Ἰορδάνη, γίνεται «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» Μαρ. α, 3. Ἔτσι ἡ ἔρημος γίνεται τόπος κοσμοσυρροῆς, ὅπου ἕνας ἄμβων βροντόφωνος διατρανώνει τὸ προδρομικὸ κήρυγμα τοῦ Βαπτιστοῦ.

Σ' ὅλους μας ὅμως εἶναι γνωστό, ὅτι ἡ φράσις αὐτὴ ἔγινε κλασσικὴ καὶ παροιμιώδης γιὰ τὴν ἀκαρπία τῶν ἐργατῶν τοῦ καλοῦ.

Φωνὴ βοῶντος!...

***

Στὴ προχριστιανικὴ ἐποχὴ οἱ προφῆτες ὑπῆρξαν «φωνὴ βοῶντος...» καὶ πολλὲς φορὲς ἐκήρυξαν εἰς «ὦτα μὴ ἀκουόντων». Δι' αὐτὸ καταγανακτισμένος ὁ προφήτης Ἠσαΐας καὶ διαμαρτυρόμενος λέγει: «ἀκοῇ ἀκούσητε καὶ μὴ συνῆτε...τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν». Ἔκλεισαν τ' αὐτιά τους γιὰ νὰ μὴ ἀκούσουν τὸ προφητικὸ κήρυγμα. Ὅταν ἀργότερα ὁ Πρόδρομος ἐκάλεσε τοὺς Ἑβραίους «ἵνα ἑτοιμάσουν τὴν ὁδὸν Κυρίου καὶ ἵνα ἑτοιμάσουν τοὺς δρόμους» ἐκεῖνοι ἀδιαφόρησαν. Ὁ Κύριος «ἐγγύς»... ὁ Σωτὴρ ἦλθε! Ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ὅμως, ὄχι μόνον παρήκουσεν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς τὸν ἐσταύρωσαν.

Φυσικὸν ἦτο τὸ χριστιανικὸ προσκλητήριο νὰ στραφῇ πρὸς τὰ Ἔθνη. Οἱ λαοὶ τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἀποστασίας ἤκουσαν, ἐδέχθησαν, ἐπίστευσαν. Σήμερα ἑπτακόσια ἑκατομμύρια πιστεύουν στὸ Χριστό.

Μιὰ ἔνστασις ὅμως προβάλλει. Εἴμεθα εὐχαριστημένοι σήμερα ἀπὸ τὴν ποσοτικὴ καὶ ποιοτικὴ κατάστασι τῶν χριστιανῶν;

Μία εἰλικρινὴς ἀπάντησις λέγει ναὶ καὶ ὄχι. Διότι ναὶ μὲν παρατηρεῖται μία θρησκευτικὴ ἄνθησις, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ μιὰ «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» ἀκούεται. Καὶ ἰδού. Ἐὰν μιλήσῃ κανεὶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ μποροῦσε νὰ διαπιστώσῃ, ὅτι μεταπολεμικὰ τουλάχιστον τὸ προφορικὸ καὶ τὸ γραπτὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἔχει κατὰ πολὺ αὐξηθῆ. Σήμερα ὅλοι οἱ ἄμβωνες τῶν Ἐκκλησιῶν διαλαλοῦν Χριστόν, ὅλοι οἱ ναοὶ σχεδὸν ἔχουν κατηχητικὰ σχολεῖα. Ἄτομα, σύλλογοι καὶ σωματεῖα κηρύττουν τὸ Εὐαγγέλιο. Καὶ σὲ πολλὲς Ἑλληνικὲς οἰκογένειες καὶ τὸ Εὐαγγέλιο εἰσῆλθε καὶ πολλὲς χριστιανικὲς συζητήσεις γίνονται. Κάτι ὅμως ποὺ ἐρωτᾶται εἶναι τοῦτο: Ἔχομε ἀνάλογη ἀπόδοσι; Ἢ μήπως ἕνα μεγάλο μέρος ἀδιαφορεῖ, ἀπαξιοῖ, περιφρονεῖ, δὲν ἀκούει, ἂν μὴ καὶ πολιτεύεται πείσμονα ἀντίθετα πρὸς τὰ κηρυττόμενα; Τὴν δυσκολία γιὰ μιὰ σαφῆ ἀπάντησι ἐνισχύουν καὶ μερικὰ γεγονότα. Μέγα μέρος τῆς νεότητος παραστρατεῖ, οἰκογενειακὰ δράματα ἀκούονται, σημαντικὸς ἀριθμὸς διανοουμένων καὶ ἐπιστημόνων παραπαίει κοσμοθεωριακά. Τώρα, πόσοι καὶ πόσοι μὲ τὴ ζωή τους ἐπισφραγίζουν τὸ «φωνὴ βοῶντος...» δὲν γνωρίζομεν.

Νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ καὶ διεθνὴς κρίσις ἔχει ἐπηρεάσει καὶ τὴν θρησκευτικὴ πορεία τοῦ ἀνθρώπου καὶ πολλάκις «τοῖς ὠσὶ βαρέως ἀκούει»; Δὲν θὰ ἀπέχωμεν τῆς ἀληθείας.

***

Παρὰ τὴν θρησκευτικὴ δυσπραγία τῆς ἐποχῆς μας καὶ παρὰ τὴν κοινωνικὴ κακοδαιμονία, τὰ πράγματα συγχρόνως μαρτυροῦν καὶ τοῦτο: Σήμερα μιὰ καινούργια χριστιανικὴ ἄνθησις παρατηρεῖται. Σήμερα ἐλπιδοφόρος αὐγερινὸς ἀνατέλλει. Αὐτὸς θὰ ἀναζωπυρώσῃ τὴν χριστιανικὴν ζύμην καὶ ἀσφαλῶς ὅλο τὸ φύραμα θὰ ζυμωθῇ.

Ι. ΤΥΧΙΚΟΣ

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ - ΟΜΙΛΗΤΑΙ

Τοῦ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν ὅτι οἱ διαλέξεις—ὁμιλίες, ποὺ πληθύνονται τὰ τελευταῖα χρόνια, δὲν προσφέρουν τὴν πνευματικὴ τροφὴ ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ δώσουν οἱ ὁμιληταί. Δὲν εἶναι λίγοι, μάλιστα, ποὺ διακηρύσσουν πὼς ὄχι μόνο δὲν προσφέρουν, ἀλλὰ κλονίζουν τὴν ἔφεσι, ποὺ ἔχει ὁ σημερινὸς νευρικὸς ἀκροατής, γιὰ ξάνοιγμα σὲ καινούργιους ὁρίζοντες, ποὺ ὑποτίθεται πὼς θέλουν νὰ χαρίσουν οἱ ὁμιληταί.

Τὸ θέμα εἶναι πλατὺ καὶ πολυσύνθετο. Γιὰ μᾶς, ἔχει δυὸ κύριες πλευρές. Ἡ πρώτη καὶ ἡ σημαντικότερη ἀνάγεται στὴν προσωπικότητα τοῦ ὁμιλητῆ. Ὄχι, βέβαια, στοὺς κοινωνικοὺς ἢ ἄλλους τίτλους ποὺ διαθέτει, ἀλλὰ στὴ δυνατότητα νὰ ἐπικοινωνήσῃ ψυχικὰ μὲ τὸ ἀκροατήριο, νὰ τὸ κάνῃ «νὰ κρεμαστῇ ἀπὸ τὰ χείλη του», ὅπως χαρακτηριστικὰ ἐκφράζεται ὁ λαός. Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ὅμως αὐτό, πρέπει νὰ διαθέτῃ περισσότερα πηγαῖα προσόντα ἀπὸ ἐπίκτητα. Συμβαίνει δηλ. κι' ἐδῶ ὅτι στὰ κείμενα—πεζά, ποιήματα, δοκίμια κλπ. ὅπου ἡ μορφή τους, ἂν δὲν προβαδίζῃ, πρέπει νὰ εἶναι ἰσοδύναμη μὲ τὸ περιεχόμενο. Ἡ ἄλλη πλευρὰ—τὸ ἀντικείμενο τῆς ὁμιλίας—φυσικὸ εἶναι νὰ δημιουργῇ ἐνδιαφέρον ἢ ἀπώθησι, ἀνάλογα μὲ τὴν πνευματικὴ στάθμη τοῦ ἀκροατηρίου, πάντα ὅμως ἀπαρέσκουν οἱ ὁμιλίες ποὺ τὸ περιεχόμενό τους ἔχει ἀξία μόνον ὅταν τὸ διαβάζῃ ἢ μελετάῃ μόνος του κανείς. Γιατί, ὄχι σπάνια, συμβαίνει νὰ καθηλώνεται ἐπὶ ὁλόκληρη ὥρα ὁ ἀκροατὴς γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ μιὰ ἱστορία ἢ βιογραφία, κι' ἀκόμη ἕνα φιλοσοφικὸ θέμα, ὁπότε ἡ κόπωσις ἢ ἡ δικαιολογημένη ἀδυναμία παρακολουθήσως ἔρχεται ἀπρόσκλητη νὰ θρονιαστῇ ἀνάμεσα ὁμιλητῆ—ἀκροατῆ.

Ἂς ἔρθουμε ὅμως στὸ πρωταρχικὸ ποσόν, ποὺ πρέπει νὰ διαθέτῃ ὁ ὁμιλητὴς γιὰ νὰ «τραβήξῃ» τὸ ἀκροατήριο, στὴν προσωπικότητα, στὸ ταλέντο ἂν θέλατε. Δὲν εἶναι παραδοξολογία τὸ νὰ δεχτοῦμε ὅτι, ὅπως κανένας εἶναι προικισμένος μὲ τὸ θεῖο δῶρο τοῦ καλοῦ πεζογράφου ἢ ποιητοῦ, τὸ ἴδιο πρέπει νὰ εἶναι κι' ὁ ὁμιλητής. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ὁ ὁμιλητὴς πέραν τοῦ νὰ εἶναι καλλιτέχνης τοῦ γραπτοῦ λόγου, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ μπορῇ νὰ τὸν ἐκφραστῇ καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκη νὰ προσφεύγῃ στὴ βοήθεια τῶν χειρογράφων του. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Ἡ τέτοια ὁμιλία γιὰ νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὸ ἀκροατήριο πρέπει νὰ προσφέρεται μὲ τὸ προσιδιάζον χρῶμα στὶς ἐκφράσεις, μὲ τὸ νὰ δίνουν δηλαδὴ τὴν ἀπόχρωσι ἐκείνη ποὺ περικλείει ἄρθρωσι, ἀπαγγελία, ἠθοποιΐα καὶ χειρονομία ἀνάλογη καὶ ὅπου πρέπει. Τὸν ἀκροατὴ τὸν συναρπάζει ἀκόμη καὶ τὸ ἄνετο βλέμμα τοῦ ὁμιλητῆ ποὺ τὸ θέλει κάποτε—κάποτε νὰ τὸ νιώθῃ καὶ κάπως δικό του.

Τὶς παραπάνω σκέψεις τὶς γέννησε τὸ «φαινόμενο» θὰ λέγαμε, ἂν δὲν εἴχαμε τὸ φόβο νὰ χαρακτηριστοῦμε ὑπερβολικοί, μιᾶς ὁμιλήτριας ποὺ ἔχει πραγματικὰ κατακτήσει ὄχι μόνον τοὺς ἀκροατὰς τῆς τῆς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων ποὺ τὴν ἄκουσαν. Σκοπός μας, βέβαια δὲν εἶναι νὰ διαφημίσουμε τὴν Ἀλίκη Νικολαΐδου, ποὺ ἂν καὶ γεννημένη στὴν Αἴγυπτο, ὅπου καὶ διαμένει, ἔρχεται κάθε φθινόπωρο στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ σκορπίσῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησι ποὺ προκαλοῦν οἱ διαλεχτὲς τῆς ὁμιλίες, καὶ τὴν ἀνησυχία στοὺς ἄλλους ὁμιλητάς. Ἡ ἐκλεκτὴ αὐτὴ διανοουμένη, σὰν τοὺς εἰκονοπλάστες, ἔχει γεμίσει ἐρωτηματικὰ—θαυμαστικὰ γιὰ τοὺς πολλούς, ἐπηρεασμένης μεμψιμοιρίας γιὰ τοὺς λίγους. Οἱ πολλοὶ βρίσκουν πὼς οἱ ὁμιλίες της ἀντιπροσωπεύουν τὸν ἰδανικὸ ὁμιλητή, γιατὶ ὁ λόγος της εἶναι ὕφης ποιητικῆς, προσφέρεται χωρὶς χρῆσι χειρογράφου καὶ περισσότερο ἀπαγγέλλεται παρὰ ἐκφωνεῖται ξηρά. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὰ θέματα ποὺ ἀναλύεται καὶ τοποθετεῖται ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο ποιητῶν καὶ ζωγράφων ποὺ, ἐπὶ τέλους, δίνουν οὐσιαστικὴ τροφὴ σὲ μιὰ ἄλλη ποιητικὴ εὐαισθησία νὰ ἐμπνευστῇ καὶ νὰ διατυπώσῃ. Εἶναι καὶ θέματα βιογραφικά, ὅπως τοῦ σοφοῦ, τυφλοῦ αἰγυπτίου Χουσεΐν, ποὺ γίνονται κι' αὐτὰ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέροντα καὶ συναρπαστικά. Οἱ μεμψίμοιροι—ἐλάχιστοι καὶ χωρὶς νὰ πολυπιστεύουν τὶς ἀπόψεις τους—τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν ἄλλων τὸν ἀνάγουν σὲ χαρίσματα τῆς ὁμιλήτριας, ποὺ εἶναι μόνον ἐξωτερικά. Ἰσχυρίζονται, λοιπόν, πὼς ἂν δὲν ἦταν τόσο συμπαθὴς ἡ φυσιογνωμία της καὶ δὲν εἶχε τὸ χάρισμα τῆς ἀποστηθίσεως τοῦ χειρογράφου της κι' ἀκόμη ἂν δὲν ἔδινε κάποιο τόνο ἠθοποιΐας στὰ λεγομένα της, δὲν θὰ εἶχαν τόσο μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ἐπιβολὴ οἱ ὁμιλίες της.

Ἔτσι ἐρχόμαστε σὲ ὅ,τι ἀρχικὰ διατυπώσαμε. Οἱ παραπάνω ἐπιφυλάξεις τῶν μεμψιμοίρων εἶναι κι' αὐτὲς στοιχεῖα ποὺ συγκροτοῦν μιὰ ἀνώτερη μορφὴ ὁμιλίας. Εἶναι τὸ ἴδιο, περίπου, σὰν τὶς ἐμφανίσεις ὡρισμένων κειμένων ἀπ' τὸ ραδιόφωνο. Κι' ἐκεῖ, ἂν ὁ ἐκφωνητὴς δὲν ἔχει ἐμπνευστῇ ἀπ' τὸ θέμα, κι' ὁ τόνος τῆς φωνῆς του εἶναι ἀσυμπαθής, μπορεῖ νὰ καταστρέψῃ καὶ τὸν καλύτερο λόγο ἑνὸς ἀρίστου λογοτέχνη. Συμβαίνει, μάλιστα, κι' ἐν ἄλλο στὸ ραδιόφωνο, ποὺ ἀντικρούει θαυμάσια τὶς ἐπιφυλάξεις ἐκείνων ποὺ θαυμάζουν λιγώτερο τὶς ὁμιλίες τῆς Νικολαΐδου. Μιὰ βιογραφία ποὺ ἐκφωνεῖται στὸ ραδιόφωνο, ὅσο εἶναι ἐνδιαφέρουσα καὶ καλογραμμένη, μπορεῖ καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴ βίαιη διακοπή της ἀπ' τὸν ἀκροατή, ὅταν δὲν ἔχῃ τρόπον τινὰ σκηνοθετηθῆ κατάλληλα γιὰ νὰ δημιουργῇ ὁλοκληρωμένη συγκίνησι. Τὸ ἴδιο συμ-

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα